

## Anke og anketilsvar

til

## Norges Høyesterett

**Sak nr.** 26-082947ASK-BORG/04 og 26-082953ASK-BORG/04

Oslo, 15. september 2026

**Ankende part nr. 1:** Harald A. Møller AS  
Postboks 6671 Etterstad, 0609 Oslo

Prosessfullmektig og rettslig medhjelper: Advokat Kjetil Haare Johansen  
Advokat Oscar Lorentz Melaa  
Advokatfirmaet DLA Piper Norway AS  
Postboks 1364 Vika, 0114 Oslo

**Ankende part nr. 2:** Volkswagen AG  
KGL, Rechtswesen, Brieffach 1884  
D-38436 Wolfsburg, Tyskland

Prosessfullmektig og rettslig medhjelper: Advokat Henning Harborg  
Advokat Julie Rasmussen Solli  
Advokatfirmaet Thommessen AS  
Postboks 1484 Vika, 0116 Oslo

**Ankemotpart nr. 1:** Dag Arne Kvamme

[REDACTED]

**Ankemotpart nr. 2:** Knut Roald Sæle

[REDACTED]

Prosessfullmektig: Advokat Hans P. Bjerke  
Bjerke Lowzow von Ahnen Advokatfirma AS  
Kristian Augusts gate 3  
0164 Oslo

**Saken gjelder:** Gruppesøksmål – krav om prisavslag

## **1 INNLEDNING**

Ved kjennelse datert 3. juli 2026 i sak 26-082947ASK-BORG/04 fremmet Borgarting lagmannsrett som gruppesøksmål et søksmål på vegne av eiere av biler med en såkalt EA189-motor. Som vilkår for påmelding fastsatte lagmannsretten en påmeldingsavgift fra hvert enkelt gruppemedlem på 10 250 kroner. Dette søksmålet omtales i det videre som "Kvamme-saken".

Ved kjennelse datert 6. juli 2026 fremmet lagmannsretten et annet søksmål i samme sakskompleks som gruppesøksmål (sak 26-082953ASK-BORG/04). Dette gruppesøksmålet omfatter eiere av biler med en EA189-motor som har kjøpt bilen på annenhåndsmarkedet. Også i denne kjennelsen ble påmeldingsavgiften fra hvert enkelt gruppemedlem også satt til 10 250 kroner. Dette søksmålet omtales i det videre som "Sæle-saken".

Begge kjennelsene ble forkynt 6. juli 2026.

På vegne av Volkswagen AG ("VW" eller "Volkswagen") og Harald A. Møller AS ("Møller") inngis det med dette selvstendige anker over lagmannsrettens avgjørelser. Også de to saksøkerne, representert ved hhv. Dag Arne Kvamme og Knut Roald Sæle, har anket kjennelsene. Selv om Kvamme og Sæle innga separate ankeerklæringer i de to sakene, vil VW og Møller inngi én anke som gjelder begge kjennelser. Det skyldes både at ankene er et utslag av, og delvis begrunnet i, at lagmannsretten blandet sammen de to søksmålene, og at ankeutvalget i forrige runde forente sakene til felles behandling (HR-2026-1104-U, avsnitt 12). VW og Møller mener at det vil være fornuftig også her. For enkelhets skyld inntar vi i dette dokumentet også VW og Møllers anketilsvar til ankene fra Kvamme og Sæle, se punkt 6 nedenfor.

Ankene gjelder lagmannsrettens avgjørelser etter tvisteloven § 35-4. Bestemmelsen i § 35-4 (4) gjør unntak fra begrensningene i § 29-3 (2), men begrensningene i § 30-6 gjelder ved anke til Høyesterett, se HR-2023-1034-A avsnitt 37. Som ankegrunner påberoper VW og Møller saksbehandlingsfeil og den generelle rettslige forståelsen av en skreven rettsregel, jf. tvisteloven § 30-6 bokstav b og c.

Ankene gjelder prinsipalt lagmannsrettens avgjørelser om å fremme sakene som gruppesøksmål etter § 35-4 (1). Ankegrunnen er saksbehandlingsfeil ved at lagmannsretten ikke tok stilling til alle VW og Møllers innvendinger mot at vilkårene i § 35-2 er oppfylt. Virkningen må være at kjennelsene oppheves i sin helhet.

Subsidiært ankes det over oppnevningen av Kvamme og Sæle som grupperepresentanter. Ankegrunnen er at lagmannsretten har begått saksbehandlingsfeil ved ikke å vurdere om Kvamme og Sæle fyller vilkåret i § 35-9 (3) om at de kan "svare for gruppens mulige kostnadsansvar overfor motparten", alternativt at lagmannsretten har begått feil i den generelle rettslige forståelsen av skrevne rettsregler når den har lagt til grunn at den kan erstatte en vurdering av om grupperepresentanten kan svare for gruppens mulige sakskostnadsansvar med et krav om innbetaling av et maksimalbeløp fra gruppemedlemmene etter § 35-6 (3), jf. § 35-14.

## **2 BAKGRUNN**

Begge de to søksmålene er initiert av Dag Rune Flåten. Flåten har i over ti år arbeidet med å samle deltakere til et søksmål mot Volkswagen og Møller, de siste årene via nettsidene bilklager.no og

claimshare.ai. Flåten baserer seg på inngåelser av avtaler med nåværende og tidligere bileiere der de overdrar inntil halvparten av sine påståtte krav, mot at Flåten forfølger kravene mot VW og Møller.

Flåten innledet det første gruppesøksmålet mot Volkswagen og Møller i juli 2023. I august 2023 fremla Flåten et regneark som ble opplyst å inneholde 9 291 påmeldte til gruppesøksmålet.

Bilag 1: E-post 28. august 2023 fra Dag Rune Flåten til Oslo tingrett

Det er ikke fremlagt annen dokumentasjon på antallet påmeldte etter dette.

Oslo tingrett avviste den 25. mars 2024 søksmålet fordi retten fant at gruppesøksmål ikke var den beste behandlingsmåten, jf. tvisteloven § 35-2 (1) c. Kjennelsen ble anket til Borgarting lagmannsrett, som forkastet anken. Også anken til Høyesterett ble forkastet (HR-2024-2147-U).

Samme søksmål ble deretter fremmet på nytt 20. desember 2024, men fordelt på fire søksmål. I de fire nye gruppesøksmålene var næringsdrivende som kjøpte bilen ny og kjøpere av Porsche holdt utenfor. I tillegg var det skilt mellom nåværende og tidligere eiere. For øvrig fremsto søksmålene identiske med søksmålet som ble tatt ut i juli 2023 og som ble avvist i tre instanser.

I juli 2025 avviste tingretten de fire søksmålene som gruppesøksmål fordi kravene ikke bygde på et tilstrekkelig likt rettslig og faktisk grunnlag. Etter tingrettens syn kunne utmåling av prisavslag gjøres sjablongmessig og reiste dermed ikke individuelle vurderinger til hinder for å fremme søksmålet som gruppesøksmål. Vurderingen av foreldelse krevde imidlertid at retten foretok individuelle vurderinger. For tingretten var det tilstrekkelig til å konkludere med at likhetskravet ikke var oppfylt, og tingretten trengte ikke behandle VW og Møllers øvrige innvendinger mot at likhetskravet var oppfylt. For gruppe 1, 2 og 4 ble det også vist til at det ikke var sannsynliggjort at grupperepresentanten kunne svare for gruppens mulige kostnadsansvar.

Alle de fire kjennelsene ble anket. To av ankene ble senere frafalt. Borgarting lagmannsrett var enig med tingretten i at likhetsvilkåret i tvisteloven § 35-2 (1) bokstav a ikke var oppfylt fordi spørsmålet om foreldelse krevde individuelle vurderinger, og forkastet ankene i de to gjenværende sakene. Begge kjennelsene ble anket til Høyesterett.

Høyesteretts ankeutvalg opphevet lagmannsrettens kjennelser (HR-2026-1104-U) fordi lagmannsretten ikke hadde vurdert om de dominerende sider av saken gjaldt fellesspørsmål eller individuelle spørsmål. Ankeutvalget instruerte lagmannsretten om å vurdere om det var mulig å løse utfordringene relatert til foreldelsesspørsmålene ved bruk av undergrupper, eventuelt kombinert med deling av pådømmelsen.

Etter en fornyet vurdering kom lagmannsretten til at spørsmålet om utbedringen var mangelfull er "et helt sentralt spørsmål, som er felles for alle kravene og som vil prege saken", og at "enkelte individuelle ulikheter knyttet til utmåling og/eller foreldelse" ikke ville "ha en slik karakter at dette kan anses som de dominerende sidene av saken" (kjennelsene punkt 2.1). Begge de to søksmålene ble på den bakgrunn fremmet som gruppesøksmål.

VW og Møller mener at lagmannsretten har oversett vesentlige spørsmål i vurderingen av om det foreligger slike ulikheter at gruppesøksmålet ikke skal fremmes. Lagmannsrettens begrunnelser viser at den har sammenblandet de to søksmålene i betydelig grad og ikke engang hatt klart for seg hvilke

spørsmål som oppstår i den enkelte sak, og hva som skiller Kvamme-saken fra Sæle-saken. Også Kvamme og Sæle påpeker dette i sine anker.

### **3 LAGMANNSRETTE HAR IKKE BEHANDLET VESENTLIGE INNVENDINGER MOT AT SAKEN KAN FREMMES SOM GRUPPESØKSMÅL**

Under drøftelsen av likhetsvilkåret i tvisteloven § 35-2 første ledd bokstav a, derunder vurderingen av om *de dominerende sider av saken* gjelder fellesspørsmål eller individuelle spørsmål, behandler lagmannsretten bare VW og Møllers innvendinger om at foreldelsesinnsigelsen og en eventuell utmåling av prisavslag vil fordre individuelle vurderinger. VW og Møller har imidlertid også andre vesentlige innvendinger mot at likhetsvilkåret er oppfylt. I begge saker har VW og Møller påberopt at reklamasjon må vurderes individuelt for den enkelte sak. Sæle-saken, som gjelder nåværende eiere som kjøpte bilen på annenhåndsmarkedet, foranlediger to ytterligere innvendinger som etter VW og Møllers syn vil være vesentlige ved vurderingen av om individuelle vurderinger vil utgjøre de dominerende sidene av saken. Det gjelder:

- Om det enkelte gruppemedlem kan disponere over prisavslagskravet, dvs. om kravet har fulgt bilen ved annenhåndsomsetning og derved kan fremmes av dagens eier eller om tidligere selger har et ev. krav i behold
- Hvilken kunnskap den enkelte bileier hadde på kjøpstidspunktet. Anklagene om en ulovlig testanordning og EA189-oppdateringen har vært kjent i lang tid, og det er sannsynlig at flere av bileierne var kjent med disse forholdene på kjøpstidspunktet. I så fall vil dette ikke kunne gjøres gjeldende som en mangel etter forbrukerkjøpsloven § 16 tredje ledd, slik den lød frem til 1. januar 2024.

Disse innvendingene ble påberopt allerede for tingretten og igjen i de saksøktes prosesskriv til Borgarting lagmannsrett 3. juni 2026 med videre henvisninger til tilsvaret til tingretten punkt 3.2 og anketilsvaret til lagmannsretten punkt 3.2.

Disse innvendingene vil være vesentlige momenter i avgjørelsen av om "de dominerende sider av saken gjelder fellesspørsmål eller individuelle spørsmål". Utover gjengivelsen av de saksøktes anførsler innledningsvis i kjennelsen, er imidlertid disse innvendingene verken omtalt eller vurdert av lagmannsretten. Tvert imot behandlet lagmannsretten kun utmåling og foreldelse som mulige grunnlag for individuelle forskjeller, se innledningsvis i punkt 2.1:

*Hvorvidt utbedringen er mangelfull fremstår som et helt sentralt spørsmål, som er felles for alle kravene og som vil prege saken. Enkelte individuelle ulikheter knyttet til utmåling og/eller foreldelse vil ikke ha en slik karakter at dette kan anses som de dominerende sidene av saken, se straks nedenfor.*

Også under drøftelsen av størrelsen på påmeldingsavgiften skriver lagmannsretten at "*ingen av de sentrale problemstillingene i saken – mangelspørsmålet, spørsmålet om foreldelse og eventuell utmåling – fremstår som svært kompliserte*".

Lagmannsretten har dermed ikke behandlet viktige innvendinger til likhetsvilkåret som etter VW og Møllers syn burde ha hatt avgjørende betydning i spørsmålet om sakene skulle fremmes som gruppesøksmål. Det foreligger derfor en saksbehandlingsfeil som ubetinget skal tillegges virkning,

når lagmannsretten ikke har tatt stilling til eller engang nevnt disse sentrale anførslene, jf. tvisteloven § 29-21 andre ledd bokstav c, jf. bl.a. HR-2023-1860-U (avsnitt 19). Denne feilen utgjør en absolutt opphevelsesgrunn.

#### 4 LAGMANNSRETTEEN HAR SAMMENBLANDET DE TO SAKENE

Videre blander lagmannsretten de to sakene sammen i en slik grad at det fremstår som om lagmannsretten ikke har klart for seg hvilke spørsmål den enkelte sak reiser.

For det første gjengir lagmannsretten VW og Møllers anførsler likt i begge kjennelser:

*"Et prisavslagskrav følger ikke uten videre bilen ved overdragelse, og det må avgjøres individuelt om mangelskravet kan fremmes av det enkelte gruppemedlem. Mangelsvurderingen krever individuelle vurderinger av den enkelte kjøpers kunnskap på kjøpstidspunktet. Det må foretas individuelle vurderinger av om det er reklamert i tide. Utmåling av prisavslag kan ikke gjøres sjablongmessig, fordi det er store forskjeller mellom bilene. Foreldelsesspørsmålet må vurderes individuelt for det enkelte gruppemedlem.*

*Kravene om prisavslag kan ikke avgjøres uten en rekke individuelle vurderinger, og disse utgjør de dominerende sider av saken. Det eneste spørsmålet som er felles, er om den såkalte EA 189-oppdateringen utgjorde en fullgod utbedring. Det må foretas individuelle vurderinger om den enkeltes kunnskap, om det er reklamert i tide, om kravet er foreldet og hvilken verdireduksjon en mangel har medført. Bruk av undergrupper vil ikke endre dette. Det er ikke riktig at prisavslagskravet følger med bilen ved overdragelse. Det må vurderes konkret om den enkelte er den som rettmessig kan fremme kravet, eller om det kun er tidligere eier som kan gjøre dette (våre understrekinge)".*

De innvendingene som er understreket, er som nevnt bare relevante i Sæle-saken. At lagmannsretten ikke har sett at disse innvendingene ikke er påberopt i Kvamme-saken, og at de ikke er behandlet i noen av sakene, tyder på at lagmannsrettens behandling ikke har vært tilstrekkelig grundig.

For det andre fastsatte lagmannsretten et påmeldingsgebyr på 10 250 kroner per gruppemedlem som vilkår for registrering i begge saker. Beløpet er basert på lagmannsrettens anslag om at hver av gruppene vil bestå av minst 800 medlemmer. Retten uttaler i begge kjennelsene at de tar utgangspunkt i Kvamme og Sæles forklaringer om at Flåten samlet representerer 6368 bileiere, hvorav om lag 550 har meldt interesse for å delta i gruppesøksmålet, og estimerer selv at minst 250 ytterligere vil melde seg på.

Lagmannsretten bruker de samme tallene i begge kjennelsene, til tross for at det fremgår av prosesskriv i Sæle-saken til Borgarting lagmannsrett 22. juni 2026 at Flåten mente at det er 5 813 potensielle gruppemedlemmer i den saken. Det uriktige antallet er en åpenbar feil av lagmannsretten. Tallet på om lag 550 interesserte gjelder det parallelle gruppesøksmålet anlagt av Dag Arne Kvamme, slik Sæle har påpekt i anken i Høyesterett. Også dette underbygger at lagmannsrettens behandling ikke har vært tilstrekkelig grundig. Den vesentligste feilen er likevel den gjennomgått i punkt 3.

## 5 FEIL VED OPPNEVNING AV GRUPPEREPRESENTANTENE

Etter § 35-9 (3) annen setning skal grupperepresentanten "kunne ivareta gruppens interesser på en god måte, og kunne svare for gruppens mulige kostnadsansvar overfor motparten". Om det siste av disse vilkårene heter det i forarbeidene at det "er viktig for motparten og kan i praksis fungere som sikkerhet for motpartens sakskostnader". Det heter også at "[r]etten må kunne foreta en relativt inngående prøving av grupperepresentantens muligheter til å ivareta eventuelle økonomiske forpliktelser".

Lagmannsretten la til grunn at Kvamme og Sæle "ikke har økonomi til å bære potensielle sakskostnader", men mente at det kan avhjelpes ved et vilkår for registrering om at hvert av gruppemedlemmene skal innbetale kr 10 250, jf. §§ 35-6 (3) og 35-14. Lagmannsretten baserte seg på at det vil være 800 gruppemedlemmer i begge saker, og at det derfor vil bli innbetalt et beløp som skulle sikre:

- kostnader til gruppens prosessfullmektig med kr 4 mill. til sammen, dvs. kr 2 mill. per instans
- VWs sakskostnader med kr 2 mill. til sammen, dvs. kr 1 mill. per instans
- Møllers sakskostnader med kr 2 mill. til sammen, dvs. kr 1 mill. per instans
- godtgjørelse til grupperepresentanten med kr 200 000 til sammen, dvs. kr 100 000 per instans

VW og Møller mener at ordningen ikke gir reell sikkerhet for at grupperepresentanten "kan svare for gruppens mulige kostnadsansvar overfor motparten".

For det første er det usikkerhet ved antallet deltakere i hver gruppe. Dersom antallet blir lavere enn lagmannsretten estimerte, vil samlet beløp være utilstrekkelig allerede av den grunn. Særlig for Kvamme-saken er det en betydelig risiko. Lagmannsretten har i den saken estimert et antall deltakere som er vesentlig (ca. 45 %) høyere enn antallet grupperepresentanten har estimert.

For det andre inneholder § 35-14 (3) en prioritetsregel som medfører at VW og Møllers sakskostnadskrav vil stå bak godtgjørelsen til gruppens prosessfullmektig, se § 35-14 (3):

*Etter dekning av eget tilgodehavende plikter prosessfullmektigen å videreføre innbetalte beløp etter første ledd til dekning av kostnadsbeløp som gruppens motpart er tilkjent, før det skjer utbetaling til dekning av grupperepresentantens tilgodehavende.*

Det betyr at selv om det innbetales samlede beløp i den størrelsesorden lagmannsretten har forutsatt i hver av sakene, er den forutsatte sikkerheten for VW og Møller prisgitt at kostnadene til gruppens prosessfullmektig ikke overstiger de estimerte beløpene. For saker som reiser så mange spørsmål som disse, derunder spørsmål som fordrer individuelle vurderinger, er det overhengende fare for at gruppens prosessfullmektig vil ha fortrinnsberettigede krav som vil medføre at VW og Møller er uten sikkerhet. Lagmannsretten synes selv å forutsette at bruk av undergrupper eller delt pådømmelse etter § 35-11 (2) kan være aktuelle virkemidler. Det beløpet som skal innbetales skal imidlertid dekke kostnader til *saken som helhet*. Dersom pådømmelsen deles etter § 35-11 (2), vil det øke risikoen for at de innbetalte beløp ikke vil være tilstrekkelig til å dekke noen del av VW og Møllers sakskostnadskrav.

Lagmannsretten skriver i begge kjennelser at gruppens prosessfullmektig "er ansvarlig for at midlene kan brukes til dekning som angitt i denne kjennelse". Det er litt uklart for VW og Møller hvordan dette skal forstås. Hvis lagmannsretten ved det mener at bare de første fire millionene av det innbetalte beløpet skal gå til å dekke gruppens prosessfullmektigs tilgodehavende, innebærer det en slags forhåndsavgjørelse etter § 35-13 (1) annen setning. Det åpner ikke tvisteloven for.

Lagmannsrettens anslag for nødvendige advokatutgifter på saksøkt siden er vesentlig for lavt. Retten legger til grunn at kostnadene på "hver side" ikke vil utgjøre mer enn to millioner kroner per instans, men overser at to ulike selskaper er saksøkt, og at disse er representert ved hver sine advokater. De saksøkte er henholdsvis en norsk importør og en tysk produsent, og det oppstår ulike faktiske og rettslige problemstillinger for disse, noe som medfører økt kompleksitet. Lagmannsrettens anslag om at hver av de saksøkte vil pådras sakskostnader – til både advokat, reise, vitner og annet – på én million i hver instans er ikke realistisk. Sakskostnadsnivået i sammenlignbare saker underbygger dette:

- I gruppesøksmålet mot Riverty Norway AS for Oslo tingrett (24-186492TVI-TOSL/05) fremla Riverty en sakskostnadsoppgave på NOK 3,3 millioner eks. mva.
- I pilotsøksmålet mot Tesla Norway AS (LB-2023-154128) ble saksøkerne tilkjent sakskostnader på NOK 2 827 520 inkl. mva. for tingretten og NOK 1 915 345 inkl. mva. for lagmannsretten.

VW og Møller forventer at sakene mot dem vil være mer omfattende enn de nevnte. Saken gjelder 40 ulike bilmodeller med ulike motorvarianter og med vesentlig forskjellig verdiutviklinger og forventede levetider, og som ble solgt over en lang tidsperiode. Dette vil ha betydning i flere av sakens spørsmål. Til sammenlikning gjaldt saken mot Tesla én enkelt modell solgt i noen få år,.

Oppsummert er det klare feil ved lagmannsrettens oppnevning av grupperepresentantene. Lagmannsretten har forsøkt å erstatte vurderingen av om grupperepresentanten kunne svare for gruppens mulige kostnadsansvar med en slags deltakeravgift, men uten at det gir de saksøkte noen reell sikkerhet. Løsningen er derved klart i strid med tvisteloven. Uavhengig av om dette anses som en saksbehandlingsfeil eller uriktig forståelse av reglene i kap. 35, må virkningen uansett være at oppnevningen av grupperepresentantene må oppheves. Ettersom det etter § 35-2 (1) bokstav d er et grunnvilkår for å reise gruppesøksmål at "det er grunnlag for å utpeke grupperepresentant etter § 35-9", må hele kjennelsene oppheves.

## **6 ANKETILSVAR**

Kvamme og Sæle har anket til opphevelse av bl.a. punkt 5 i lagmannsrettens kjennelser, dvs. fastsettelsen av at hvert gruppemedlem ved påmelding må innbetale kr 10 250. Dersom Høyesterett opphever den delen av lagmannsrettens avgjørelse, kan ikke avgjørelsen om oppnevning av grupperepresentant bli stående. Lagmannsrettens oppnevning av Kvamme og Sæle som grupperepresentanter hvilte på et eksplisitt premiss om at innbetalte beløp fra gruppemedlemmene skulle gi de saksøkte tilstrekkelig sikkerhet for gruppens mulige kostnadsansvar etter tvisteloven § 35-9 tredje ledd. Faller dette premisset bort, må det foretas en ny vurdering av om Kvamme og Sæle oppfyller vilkårene for å være grupperepresentanter.

Opphevelse av avgjørelsen om grupperepresentant vil som nevnt innebære at hele kjennelsen må oppheves fordi oppnevning av grupperepresentant er et grunnvilkår for å fremme saken som gruppesøksmål.

For øvrig har VW og Møller ingen kommentarer til ankene fra Sæle og Kvamme.

## **7 SAKSKOSTNADER**

På vegne av Volkswagen AG og Harald A. Møller AS fremlegges sakskostnadsoppgaver.

Bilag 2: Sakskostnadsoppgave fra Harald A. Møller AS, 15. september 2026

Bilag 3: Sakskostnadsoppgave fra Volkswagen AG, 15. september 2026

## **8 PÅSTAND**

På vegne av Volkswagen AG og Harald A. Møller AS nedlegges følgende påstand:

- 1 Borgarting lagmannsretts kjennelse datert 3. juli 2026 i sak 26-082947ASK-BORG/04 oppheves.
- 2 Borgarting lagmannsretts kjennelse datert 6. juli 2026 i sak 26-082953ASK-BORG/04 oppheves.
- 3 Volkswagen AG og Harald A. Møller AS tilkjennes sakskostnader for Høyesterett.

\* \* \*

Anke og anketilsvar er lastet opp og signert elektronisk i Aktørportalen.

Oslo, 15. september 2026

Advokatfirmaet Thommessen AS

Henning Harborg  
advokat

Advokatfirmaet DLA Piper Norway AS

Kjetil Haare Johansen  
advokat